

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Csapó és Dr. Kiss Ügyvédi Irodája (címe; ügyintéző: dr. Kiss Endre ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Őszy Tamás ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 9. napján kelt 65.P.21.467/2017/10. számú ítélete ellen felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek az alperes által üzemeltetett napján sugárzott ... című műsorában megjelent közlések miatt előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket, továbbá az alperesnek 15 napon belül 30.000 forint + áfa perköltséget.

Ítéletének indokolásában idézte az Smtv. 12. § (1) bekezdését, a PK 12. számú állásfoglalás II. és III. pontjait, továbbá utalt a Pp. 342. § (1) bekezdésére, 343. § (3) bekezdésére, a PK 13. számú állásfoglalásra.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes személye a perbeli műsorszámból beazonosítható-e, rá vonatkoztathatók-e a keresetlevélben megjelölt, sérelmezett tartalmak. Rámutatott arra, hogy az alperesi adásban szereplő kritikai megjegyzések a felperes közös képviseleti tevékenységét érintették. A felperesi, közös képviseletet ellátó cég pedig az ügyvezetője megnyilatkoztatásával - ha nem is országosan, de a helyi lakók számára - maga is beazonosíthatóvá vált, nevének konkrét megjelölése nélkül is.

Erre tekintettel a felperesi keresetet érdemben vizsgálta. Azt nem tartotta alaposnak tekintettel arra, hogy a sérelmezett közlések a közös képviseletet ellátó felperesi gazdálkodó szervezet tevékenységének méltányolható kritikáját tartalmazták, a véleménynyilvánítás alkotmányos határait

az alperesi adás nem lépte túl. A műsorzámban elsősorban valóban a felperes tevékenységét bíráló kijelentések jelentek meg, de a felperesi cég is lehetőséget kapott a nyilatkozattételre, álláspontja látható és hallható volt abban a négy kérdéskörben, amelyeket a kereset tárgyává tett. A felperesi társaság ügyvezetője szóban is nyilatkozott, amikor a közös költség befizetésének elmaradását jelölte meg a karbantartási költségek hiányának okaként, emellett a levelét is idézték a kazánnal kapcsolatban. Utalt arra, hogy a közös képviselőknek fokozott tűrési kötelezettségük van a tevékenységükkel kapcsolatosan őket ért bírálat vonatkozásában.

Az, hogy egyes lakók leválthatatlannak minősítik a közös képviselőt, nem valótlan tényállítás mindaddig, amíg nem arra utal, hogy bármiféle tevőleges magatartással akadályoznák a közös képviselő leváltását. A műsor egészét tekintve a nézőben az a kép alakulhat ki, hogy néhány lakó elégedetlensége - ha másokat nem tudnak a véleményük mellé állítani - nem elegendő ahhoz, hogy a közös képviselő leváltására sor kerüljön. Végző konklúzióként a narrátor szájából is az hangzik el, hogy „a lakók összefogása nélkül erre nincs lehetőség”.

A felperes a közös költség felszámítással, a beszámoló elkészítésével, azok törvényességével kapcsolatosan egyes szövegrészeket kiragadott. A megjelölt közlések az adásban nyilatkozó riportalányok véleményét jelenítették meg, akik az eléjük tárt okiratokból vontak le következtetéseket. Az ilyen bírálatot egy közös képviselőnek tűrnie kell még akkor is, ha lehetséges, hogy az valótlan, mert hatósági vizsgálati eredmény nem igazolta.

Utalt arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla adott esetben még a büntetőjogi szankciót maga után vonó állítások vonatkozásában is azt állapította meg, hogy személyiségi jogvédelem e vonatkozásban a közös képviselőt nem illeti meg. A perbeli esetben a bírálat nem lépte túl azt a határt, amit az Alkotmánybíróság állított fel a közszereplők tűrési kötelezettsége vonatkozásában. Az alperesi adásban nyilatkozó lakók, illetve a riportalányok véleményeit összegző panaszokat a nézők elé táró szerkesztő tényeket nem hamisított meg. A műsorban elhangzott az, hogy az elégedetlen lakók vádjait ismerteti a társasházi közös képviselővel szemben, az adás azt nem állította, hogy mindenki így gondolkodik a felperesről. E vélemények vonatkozásában helyreigazításnak nincs helye, az alperes jogszerűen tárta ezen véleményeket, kritikákat a nyilvánosság elé.

A kazán karbantartásával összefüggő körben a felperes a helyreigazítási kérelmét nem olyan formában fogalmazta meg, hogy a kifogásolt közlések rá vonatkozó állításként lennének értékelhetőek. Önmagában az adásban közölt forint összegek sérelmezése a felperes közléssel való érintettségét nem alapozza meg. Olyan szövegösszefüggést pedig nem jelölt meg kérelmében, mely szerint az adásban elhangzottaknak lehet olyan olvasata, hogy a félmillió becsült összeggel szemben indokolatlanul számít fel két és félmillió forintot.

Nem valótlan az iratbetekintéssel kapcsolatos igényérvényesítés körében sérelmezett közlés sem. A felperes valóban felszámolt egyes lakók nagymértékű iratigénylésére tekintettel asszisztensi díjat az iratok összeállítása érdekében. Ha a felperesi közös képviselő lehetőséget ad az általa megbízott ügyvédnek arra, hogy erről tájékoztassa a hozzá adatigényléssel forduló lakókat, ezzel kiteszi magát az ezt sérelmező lakók kritikájának. A bírálatot pedig a felperesnek tűrnie kell.

A narrátor által elmondottak szerint a nyilatkozók nem azt közölték, hogy általánosságban mindenkivel szemben felszámít a felperes ilyen költséget, ez csupán két lakó panaszaként jelenik meg az adásban. Önmagában az, hogy ezt a költséget felszámította, kilátásba helyezte, tényszerű, e körben a kijelentés nem valótlan, a valóságot sem tünteti fel hamis színben.

A Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének való helyt adást, másodlagosan annak hatályon kívül

helyezését, az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára való utasítását kérte.

Előadása szerint az elsőfokú ítélet nem adta pontos indokát annak, hogy a közös képviselő miért minősülne közszereplőnek, bár a Fővárosi Ítéletábla gyakorlatára hivatkozott. Ez a megközelítés téves és minden alapot nélkülöző, nem lehet eljutni odáig, hogy minden olyan pozíciót betöltő személy, aki a feladatai ellátása során emberek szélesebb körével kerül kapcsolatba, közszereplőnek minősüljön. Mindez ugyanis a jóhírnévhez való jog érvényesülésének megengedhetetlen mértékű leszűkítését eredményezné.

A nyilatkozó lakók által elmondottak nem az adott személyek véleményét fejezték ki, hanem olyan tényállítások, amelyeket az alperes - azokkal azonosulva - közvetített a nézők felé. A közös képviselő leválthatatlanságát érintően egyáltalán nem derül ki a műsorban elhangzó mondatból, hogy csupán az elégedetlen lakók szemszögéből minősül a közös képviselő elmozdíthatatlannak. „Az elégedetlen lakók panaszkodnak leválthatatlan közös képviselőjükre” mondathoz szorosan kapcsolódik az adásban elhangzott azon közlés is, mely szerint „mindenki fél, senki nem akar vele vitatkozni”. Ez az állítás a leválthatatlansággal kapcsolatos megjegyzésekkel együttesen nyilvánvalóan azt a valótlan látszatot kelti, hogy a lakók félelmükben nem mernek kiállni a közös képviselő leváltása mellett. Ezt pedig a kereset mellékletét képező közgyűlési jegyzőkönyvek és a közös képviselő személyét megerősítő határozatok egyértelműen cáfolják. A lakók többsége elégedett a közös képviselő tevékenységével. Amennyiben a műsor azt a valóságnak megfelelő tényről kívánta volna kifejezni, hogy azok a lakók, akik a közös képviselő személyében változást szeretnének, nincsenek elegendően az elmozdításához, a sérelmezett mondat nyilvánvalóan más megfogalmazásban hangzott volna el az adásban.

A beszámoló törvényessége vonatkozásában kifogásolt közlések tekintetében az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyva jutott arra a megállapításra, hogy az idézett mondatok - lehetséges hogy valótlan, mert hatósági vizsgálati eredménnyel nem igazolt - következtetések. A hatósági vizsgálatok eredményei épphogy a könyvelés szakszerűségét és azt igazolják, hogy a beszámolók és az egyéb könyvelési anyagok valamennyi jogszabályi rendelkezésnek megfelelnek, mind adóhatósági, mint büntetőjogi, mind fogyasztóvédelmi szempontból, így az állítások valótlanúsága nem csupán lehetőség, hanem egyértelműen igazolható tény.

Amennyiben a felperest a bíróság nem minősítette volna a vélemény tüzésére fokozottabban köteles személynek, úgy a személyiségi jogsérelmet és a helyreigazító közlemény létjogosultságát megállapította volna abból következően, hogy a beszámoló körében az elsőfokú ítélet külön is utal arra, hogy a bírálatot egy közös képviselőnek töltenie kell. Valamennyi sérelmezett mondat valótlan tényállítást takar. A kazán karbantartásával kapcsolatos költségek egyértelműen a lakók által magasnak talált és ezért kifogásolt közös költséggel, ezáltal a közös képvisellel összefüggésben merültek fel az adásban, így megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a sérelmezett közlések ebben a körben nem a felperesre vonatkoznak.

Az általa kifogásolt azon mondat, hogy a „közös képviselő ügyvéd jelenlétében enged betekintést a ház irataiba, ami pedig pénzbe kerül” nem értelmezhető másképpen, mint hogy az általános gyakorlat szerint csak ügyvéd jelenléte és költségterítés mellett van lehetőség az iratokba betekinteni. Ilyen formában azonban ez a mondat a valóságnak nem felel meg és alkalmas arra, hogy a valóságot hamis színben tüntesse fel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását indítványozta.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság részéről eljárási szabályszegés nem történt, a felperes maga sem jelölte meg, hogy az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését mire alapítottan kéri, ezért a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezést érdemben vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és a levont jogi következtetéseivel a Fővárosi Ítélet tábla teljes mértékben egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben.

A fellebbezésben írtakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A felperes helyreigazítási kérelme az Smtv. ezen rendelkezésének teljes mértékben nem felelt meg, a kereseti kérelemben foglalt tartalommal az alperes nem kötelezhető helyreigazításra. A helyreigazítási kérelem tartalmát illetően elvárás, hogy a jogosult jelölje meg a közleményt, igényelje a helyreigazítást, rögzítse a valótlan, illetve a hamis színben feltüntetett tényállításokat és közölje a való tényeket. Ennek a követelménynek nem felelt meg, ha a helyreigazítási kérelem csupán azt sorolja fel, hogy a műsorban mely kijelentések hangzottak el, azt azonban nem jelöli meg, hogy az adott közlés mely tényállítása valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben. A való tényeket is úgy kell megfogalmazni, hogy a helyreigazításhoz szükséges mértéket se tartalmukban, se terjedelmükben ne lépják túl, az azok által kifejezett tartalom ne legyen több, mint a sérelmezett közlés valótlan tényeinek cáfolata.

A perbeli esetben ugyanakkor a kereset tartalmi vizsgálatára lehetőség volt, tekintettel arra, hogy a felperesi kérelem tartalmából kiolvasható, hogy melyek a sérelmezett közlések, s ezek közül melyekre hivatkozik a felperes akként, hogy az alperes valótlan tényeket közölt, illetve melyekre olyanként, amelyek a valóságot hamis színben tüntették fel.

A helyreigazításra irányuló kérelem sikerességéhez azonban az is szükséges, hogy az adott közlés a kérelmezőre, jelen esetben a felperesi gazdasági társaságra vonatkozzon. A kazán karbantartására vonatkozó sérelmezett kijelentések tekintetében ennek a követelménynek a felperesi helyreigazítási kérelem nem felelt meg: a műsorban megszólaló épületgépész idézett nyilatkozata, az adásban közölt forint összegek önmagukban nem a felperest érintik. Azt pedig a felperes nem jelölte meg, hogy ezen közlések milyen összefüggésben válnak rá vonatkoztathatóvá.

A felperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel fontos kihangsúlyozni, hogy a közös képviselő nem közszereplő, így a politikusokkal, országgyűlési képviselőkkel való összehasonlítása szükségtelen. Önkéntes szerepvállalása okán ugyanakkor számolnia kell azzal, hogy a tisztségével összefüggő tevékenysége, a társasház-közösség ügyeinek intézése körében bírálatok érik, kap hideget-meleget.

Az elsőfokú bíróság a közös képviselő leválthatatlanságával, a könyveléssel, a közös költség felszámításával, a beszámoló elkészítésével és azok törvényességével, az iratbetekintéssel kapcsolatos közléseket helyesen minősítette véleménynek, a közös képviselői tevékenység bírálatának, kritikájának. Ezek a vélemények az adott kis közösség, a társasház lakóközösségének ügyeit, mint helyi közügyet érintették, azok tekintetében a felperes fokozottabb tűrési kötelezettséggel kell, hogy viseltessen. Az elhangzott bírálatok kifejezőmódjukban sem voltak indokolatlanul sértő, bántó, lealázó véleménynyilvánítások.

A perbeli műsorszám fogyasztóvédelmi magazin, célja a fogyasztók érdekeinek védelme, az ehhez kapcsolódóan felmerült panaszok, sérelmek több oldalról való bemutatása, megtárgyalása. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a műsorszámban nemcsak a panaszok, kritikák hangzottak el, hanem a felperesi társaság is lehetőséget kapott álláspontja kifejtésére, a cég ügyvezetőjének nyilatkozata és levele is bemutatásra került a kereseti kérelemben megjelölt közlésekkel érintett témakörökben.

Mindezek alapján a perbeli esetben helyreigazításnak nincs helye.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, köteles ezért az alperes részére másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. Az alperes másodfokú perköltsége jogi képviselője munkadíjából áll, amelyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapított meg. Szintén a felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (2) bekezdés c) pontja és 46. §-a alapján számított 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket.

Budapest, 2017. november 2.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

bíró

Dr. Czifra Veronika s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő